

Stichting voor Boete & Verzoening

met betrekking tot
Israël en anderen

De motivatie van Boete & Verzoening is o.a. gebaseerd op de volgende Bijbeltekst, die David uitsprak tegen een groep mensen waartegen in het verleden onrecht was aangedaan:

"Wat kan ik doen om het onrecht goed te maken dat u is aangedaan, zodat de vloek die er wegens u op Gods eigen land rust ongedaan wordt gemaakt?"

2 Samuel 21:3

Onze Stichting spreekt haar blijdschap uit over de erkenning van onze 'christelijke' schuld door onze betrokkenheid bij de slavernij van Nederland in het verleden, zoals is

uitgesproken door de Raad van Kerken in juni 2013. Toch kan dit niet het laatste woord zijn.

In het proces van bewustwording en erkenning zijn wij met de officiële verklaring een tweede fase ingegaan. Hierin moeten 'witte' en 'gekleurde' Nederlanders elkaar diepgaand ontmoeten om elkaars gevoelens te leren kennen om de gevolgen van de slavernij in het oog te krijgen. Deze tweede fase zou moeten uitlopen in een officieel excuus van Nederland aan de nazaten van de tot slaaf gemaakte Afrikanen. Daarbij zou ook een duidelijke vraag om vergeving gesteld moeten worden.

In de fase daarna zouden mensen van beide kanten nader met elkaar in gesprek moeten komen over samenwerking in het heden en de toekomst, en de heikele punten daarin. Om daar waar mogelijk en daar waar nodig, schouder aan schouder te werken aan een betere toekomst voor de komende generaties.

De Stichting Boete en Verzoening maakte diverse verzoeningsreizen naar de Antillen en Suriname, maar ook naar Indonesië, Afrika en Amerika, om Nederlandse schuld te erkennen, en vergeving te vragen aan de mensen en aan God.

De reizen in vogelvlucht

Vanaf 1996 hebben wij diverse verzoeningsreizen gemaakt naar Curaçao, Aruba en Bonaire.

Daar hadden we naast ontmoetingen met geestelijke en maatschappelijke leiders, ook interviews voor de radio.

Pokigron, 24 april 2006, tijdens onze reizen door het Binnenland van Suriname.

De inwoners zeiden:

"Wij hebben de woorden van de Nederlanders gehoord, dat zij veel leed dragen over de ellende die hun voorouders ons hebben aangedaan. Wij willen vergeven en vrede sluiten met Nederland. Als teken daarvan hijsen wij onze vlag."

Zij gingen naar buiten en vormden met ons een kring rondom de vlaggenmast. In een diepe stilte kroop de vlag omhoog naar de knop. Na een moment van zwijgen zette men spontaan het Wilhelmus in en omarmde men ons.

Vanaf 1998 hebben er ook ontmoetingen met vooraanstaande geestelijke leiders in Suriname plaatsgevonden waarbij, met name tijdens verzoeningsconferenties, de schulden uit de slavernij werden beleden. Voorts bezochten we in 2006 ook de Indianen en de Marrons in het binnenland, waar over voor de jeugd een boekje is geschreven dat op alle Surinaamse scholen is uitgereikt.

Voorkant boekje

Ook is een verzoeningsreis gemaakt naar Java in Indonesië, vanwege misdaden in het koloniale verleden.

In de jaren daarna deden we mee in de Life Line Expedition, waarbij blanke christenen in voormalige slavenjucken en slavenketenen liepen, onder begeleiding van zwarte slavenmeesters om uiting te geven aan hun verdriet over wat de slaven ooit is aangedaan.

Zo bezochten wij in 2006 hun landen van herkomst, zoals Benin, Togo en Ghana in Afrika, om eveneens uiting te geven aan onze ontzetting over het Nederlandse aandeel in de slavernij.

Verder deden we in 2007 mee aan een verzoeningsconferentie in Amerika. Daar hadden we ontmoetingen met Indianen en nakomelingen van de slaven.

In 2008 beleden wij onze zonden t.o.v. de kolonie Nieuw Amsterdam (New York) waar onder Nederlands gezag Indiaanse stammen werden afgeslacht en verslaafd gemaakt aan alcohol.

Reacties die tijdens een bijeenkomst of naderhand naar ons toe kwamen:

“Ik zal nooit die dag vergeten dat jullie op het podium neerknielden en aan God en aan ons om vergeving vroegen; toen ben ik een last kwijtgeraakt.”

(deelnemer gebedsconferentie Curaçao)

“Toen jullie neerknielden, schuld beleden en vergeving vroegen, kreeg ik helemaal kippenvel en ervoer ik een bevrijding van haat en wrok tegen macamba's. (Nederlanders).”

(deelnemer gebedsconferentie Curaçao)

“Nog nooit heb ik een conferentie meegemaakt zoals deze. Waar ik ook om mij heen keek, overal zaten de mensen te huilen.

De Geest van God deed zo'n diep werk.”

(deelnemer gebedsconferentie Curaçao)

“Ik ervoer een explosie van bitterheid en pijn, ik heb het uitgegild en nu voel ik me zo vrij!”

(deelnemer verzoeningsconferentie Suriname)

“Sinds 1863 vieren we 'Keti Koti', onze lichamelijke bevrijding van de slavenketenen, maar vandaag hebben we onze geestelijke bevrijding ontvangen!

Al hadden jullie nóg zoveel geld meegebracht, dan zou dat als niets zijn t.o.v. dit bezoek.”

(assistent van een Granman in een Marrondorp)

“Hier heb ik vijftig jaar op gewacht.”

(een 'kind' van een Nederlandse soldaat op Java)

“Jullie moeten terugkomen, dit moet vaker en in groter verband gebeuren. Dit bouwt bruggen tussen onze volken.”

(Premier Pourier na een gebedsconferentie Curaçao)

Granman Aboikonie: “U spreekt tot het hart van onze mensen.” Hij was de eerste hoogwaardigheidsbekleder die Nederland de vergeving toesprak

Jullie moeten terugkomen, mijn volk heeft een vernieuwing van denken nodig. Ik wil grond beschikbaar stellen om een kerkdorp te bouwen.”

(Granman (opperhoofd) in Surinaams binnenland)

“Jullie zijn dus gekomen om vergeving te vragen? Ik had het via de radio gehoord, maar geloofde het niet. Nu weet ik dat mijn vrouw altijd al gelijk heeft gehad: God bestaat echt.”

(een Marron uit de binnenlanden die we ter plekke tot de Heer mochten leiden)

Contactgegevens Boete & Verzoening:

Email info@boete-verzoening.nl

Website www.boete-verzoening.nl